

/ — 'Ιάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας —
/ — Νικολός Μπάκαλος μάρτυρας —
/ — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

610

Διαθήκη

φ. 324^{r-v}

/ ['Εβγα]λμένη ἀπὸ τὸ Φραντζεσκάκη καὶ ὁ πόντος τοῦ μνημορίου τοῦ Χρου-
σάκη ἀπὸ Χρουσάκη

Φ 352

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Μαρτίου
11/ κατὰ τὸ παλαιὸν ἐπειδὴ καὶ οὐ / [δεῖς τῶν ἀνθρώ]πων οἶδεν τὴν τελείωσιν
αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρα οὐδὲ τὴν ὥραν κατὰ τοῦ Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον / [.....] τιν
ἀρχόντισσαν κυρία Ἀνναζίνα ἀρχόντισσαν τοῦ ποτὲ μακαρίτην ἀφέντη Τζουάνε
Γε / [.....] τοῦ εὐρισκομένη εἰς κλίνη κατὰκοίτην ἀσθενῆς μὲν τῷ σώματι ὑγιῆς δὲ
τῷ νοεῖν καὶ φρονήμα / [τι σῶ]ον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν γλῶτταν πρὸς λα-
λιά καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς / αἰσθήσεις χάριτιν Χριστοῦ μὰ φοβι-
ζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴ τὴν καταλάβῃ ἀφ / νίδια καὶ μείνη
ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοιούτης /
διαθήκης διορθωθῇσεται καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν
Κυρίου ἀγάπη καὶ τετε / λειωμένη συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντι κατ' αὐτῆς τί ἀγαθὸν
ἢ πονηρὸν ἔπειταν ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοι / α παρ' αὐτῶν ἀφήνει δὲ ὁλωνῶν τῆς
τῶν ἀρχοντόπουλω τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου /
καὶ τὴν ἐδικήν τῆς καὶ τοῦ μακαρίτην τοῦ πατέραν τος ἀκόμη καὶ ὁλωνῶν τῆς τῶν
ἐνκονίων. "Οθεν λέγειν πῶς τὴν / μακαρίτην τὴν ἀρχοντοπούλαν τῆς τὴν ποτὲ
Μπαντεστοῦ τὰ ὅσαν τῆς εἶχαν πουργοταμένα ὅλα τῆς τὰ ἔ / δωσεν ξεχρὸς ἕνα
πάπλωμα μεταξωτὸν ἡγου καμουχένο ὅπου τῆς λείπει καὶ γράφων ἐδῶ κάτωθεν
νὰ τὸ κάμη ὁ υἱός μου ὁ Φραν / τζεσκάκης νὰ τὸ δώσῃν τοῦ ἐνκονοῦ μου τοῦ Για-
κουμάκη καὶ τὰ σπίτια ὅπου στέκει μέσαν [[καὶ]] ἀποθανώντα τῆς / νὰ τὰ παίρῃ
ὁ ἐγγονάς τῆς ὁ σινιὸρ 'Ιακουμάκης ὁ Μπαρόντζης καὶ δὲν τοῦ χρεωστεῖν πλέα
ἄλλον τίποτας κατὰ / τὸν νταιριασμὸν ὅπου ἐκάμασιν ἀνάμεσάν τος μὲ τὸν αὐτὸν
ἐγγονά τῆς ἀκόμη λέγειν πῶς τὴν μασαρία / ὅπου εὐρίσκεται μέσαν εἰς τὰ αὐτὰν
σπίτια τοῦ ἐγγονοῦν τῆς εἶναι διπλὲς περισσότερες παρὰ ποῦ / θελε νὰ δώσῃν τῆς

πρώτης της θυγατέρας τῆς ποτὲ Μπαντεστοῦς καὶ ἔτσι θέλει ὅτιν ὅλη ἡ ἑμισὴν
 μασαρί / α νὰ πηγαίνει εἰς τὰ σπίτια τῆς ἀρχοντοπούλας της τῆς κυρίας Ἐγκατερί-
 νας ἐπειδὴ καὶ νὰ μὴν τῆς ἤδωσεν / ἐκείνης μασαρία καθὼς γράφειν τὸ προικοχάρτιν
 της ὅτι πὼς τῆς ἀφήνει τὰ σπίτια μὲ τὴν μασαρί / αν τος καὶ οὕτως θέλει νὰ πηγαίνει
 ἡ ἄνωθεν μασαρία εἰς τὰ αὐτὰν σπίτια καθὼς τοκάρειν. Ἀκόμα λέγειν / πὼς τῆς
 εἶχεν τῆς αὐτῆς κυρίας Ἐγκατερίνας εἰς τὸ προικοχάρτιν της ἕναν ἀμπέλι ταμένο
 εἰς τὸν Ἅγιο Ἰωάννη / καὶ ἐπήρασιν της τον διὰ τοῦτον ἀντὶς ἐκείνου τῆς δίνει τὰ
 δύο κομμάτια τ' ἀμπέλια τὸ ἕνα τὸ λένε τὰ Πασπαράκια καὶ τὸ / ἄλλο τὸ λένε τοῦ
 Κούρτην στὶς Σίνφωνες ἀκόμα δίνει της ἕνα καμουχὰ ὀξεῖν καὶ μία καμιζόλα παγο-
 νάτζα ἀκόμα / λέγειν πὼς τοῦ ἀρχοντόπουλουν της τοῦ σινιὸρ Χρυσάκη τοῦ ἀφή-
 νει διὰ κάποιο χρέος ὅπου ἐπρεντεντέριζεν / ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν μπατέραν του
 τὸ μνημα ὅπου ἔχειν εἰς τὴν κιουρά μας τὴν Μητρόπολη εἰς τὴν γυναι / κεία μεριά
 κατὰγναντα εἰς τὴν κιουρά μας τὴν Ροζάρια καὶ μία καργιόλα σιδερίτικη τὴν πλιά
 / μεγάλη ἀπὸ τὴν ἄλλην ποὺ εἶχεν τῆς ποτὲ της θυγατέρας ταμένη κόνοντάς του
 καὶ κοντετζιὸν νὰ τῆς κά / νη μία λειτουργία τὴν κάθε μῆνα διὰ σωτηρία τῆς ψυ-
 χῆς της καὶ τοῦ πατέραν του μὲ τοῦτον νὰ στρέφῃ / τὸ σκρίτον ποὺ κρατεῖν εἰς
 τὰ χέρια τοῦ Φραντζεσκάκη τοῦ ἀδελφοῦ του ἀκόμα ἀφήνει τοῦ υἱοῦ της τοῦ /
 σινιὸρ Φραντζεσκάκη δύο λειβάδια τὸ ἕνα λεγόμενον Μπαμπανιές καὶ τὸ ἄλλο τοῦ
 Μπαγάτου ἀκόμα / καὶ δύο ἀμπέλια εἰς τῆς Σίνφωνες τὸ ἕνα στὰ Πλατυβόλια
 παντοτινὸ μὲ τὸν Ἰωάννη τζ' Ἐρήνης ἀ / πὸ τὴν μονὴ καὶ τὸ ἄλλο στὶς Καστιανιές
 ἐλεύτερον ἀκόμα ἀφήνει του καὶ δέκα ἀγελάδες μισιάρι / κες καὶ ζᾶ λιανὰ κεφάλια
 τριάντα καματερά ἀκόμη καὶ μία τάβλα στρογγυλὴ ποὺ τοῦκα / με ὁ μαστρὸ
 [[Σταμάτης]] Μιχελῆς καὶ δώδεκα σκαμπέλα καὶ κασέλες δύο ἀκόμα ἀφήνει τῶν
 ἐδουονῶν της ἀρ / χοντόπουλων ποὺ λείπου τοῦ Ἀντώνη καὶ τοῦ Γρατζίου δύο κομ-
 μάτια περιβόλια στὴ Μονὴ καὶ ἄλλα δύο κομμά / τια χωράφια στὶς Σίνφωνες τὸ
 ἕνα τῶν Μπλατάνων καὶ τὸ ἄλλο τῆς Δράκισσας ἀκόμη καὶ τὸ νερόμυλο / στὰ Χά-
 λαντρα ἀκόμα λέγειν στὰ ὅσαν τῆς εὐρεθοῦσιν ἀπὸ ζᾶν χοντρά καὶ λιανὰ ξεχὸς
 ἀπὸ κεῖνα τὰ / διορισμένα ὅπου ἔχειν γραμμένα ἄνωθεν νὰ εἶναι καὶ αὐτὰν τῶν
 αὐτινῶν δύο παιδίων ἀκόμη καὶ εἰσὲ / ὅτιν ἄλλα ροῦχαν ποὺ θέλασιν τῆς εὐρε-
 θοῦν ἄγραφαν ὅπου νὰ μὴν τὰ ἔχην πουργοταμένα νὰ εἶ / ναι καὶ αὐτὰν τῶν ἄνωθεν
 τριῶν παιδίων τοῦ Φραντζεσκάκη καὶ τοῦ Ἀντώνη καὶ τοῦ Γρατζίου νὰ τὰ μοιρά-
 / ζουν νὰ παίρνη ὁ Φραντζεσκάκης τὰ ἑμισὰν καὶ τὰ ἄλλα ἑμισὰν τὰ ἄλλα δύο ἀδέλ-
 φια κά / νοντάς τωνε καὶ κοντετζιὸν τῶν αὐτῶν τριῶν ἀδελφῶν ὅτιν νὰ εἶναι κρα-
 τημένα νὰ τῆς κάμνου / πᾶσαν ἕνας τος μία λειτουργία πᾶσαν ἐβδομάδα διὰ σω-
 τηρίαν της καὶ τοῦ πατέραν τος / κόνοντάς τος ἀκόμη ξεκάθαρην κοντετζιὸν ὅτιν
 ἂν ἴσως καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἀδέλφια / τὸν Ἀντώνη καὶ τὸν Γρατζιὸν ἤθελε ἀποθάνειν

εἰς περ τοῦ ἄλλου τος τὸ μερδικόν του [] / νὰ τὸ παίρνη ὁ ζώντας εἰ δὲ
 πάλι καὶ ἐθέλασιν ἀποθάνει καὶ οἱ δύο νὰ τὶς κληρονο[.....] / τζεσκάκης καὶ τὰ
 παιδίαν του παίρνοντας καὶ τὸ ὀμπλίγονι τῶν λειτουργῶ πού ἐθέλασιν νὰ []
 / κινι νὰ τὶς κάνη αὐτὸς κληρονομικῶς εἰ δὲ πάλι ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν καὶ ἤθελε
 ἀπο[θά] / νει ὁ Φραντζεσκάκης χωρὶς παιδία νόμιμα τὰ ὅσαν τοῦ ἔχειν ταμένα
 ἐδῶ νὰ τὰ παίρ / νου τὰ ἄνωθεν δύο παιδία Ἀντώνης καὶ Γρατζίος με τοῦτον πάλι
 μετὰ τὸν θάνατον / τῶν αὐτῶν παιδίω νὰ πηγαίνῃ τὸ ἓνα λειβάδιν ἀπὸ τὰ προλε-
 γόμενα ἡγίου τοῦ Μπαγάτου νὰ / πηγαίνῃ εἰς τὸν μπάνκον τῆς κυρίας τῆς μητρο-
 πόλεως καὶ εἰς τὴν κυρία τὴν Καπέλλα ἀκόμη τὸ / περιβολάκιν στὴ Μονὴ πού λένε
 τοῦ Σταμάτην τῆς Χήρας νᾶναι καὶ αὐτὸν εἰς τὲς δύο ἐκκλη / σίες Μητρόπολη καὶ
 Καπέλλα [[νὰ μοιράζου]] νὰ συνάνζουν τὴν ἐσοδίαν τος νὰ τὴ μοιράζου καὶ νᾶ / ναι
 κρατημένος ὁ μπάνκος νὰ κάνη μία λειτουργία τὴν ἐβδομάδα διὰ τὴν ψυχὴν της /
 καὶ τοῦ ποτὲ ἀντρός της παρακαλώντας καὶ τοὺς ἀφέντες τοὺς πατέρες τῆς κιουρᾶς
 μας τῆς Κα / πέλλας νὰ προσεύχονται διὰ τὴν ψυχὴν μας πλὴ εἰς τὰ ἀποδέλοιπα
 πουργιὰ τοῦ Φραν / τζεσκάκην νὰ πηγαίνου εἰς τοῦ ἀδελφοῦν του τοῦ Χρυσάκη
 καὶ τῆς ἀδελφῆς του τῆς Κατερίνας / ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους τος ἡγίου στὰ παιδίαν
 τος ἀκόμα λέγειν πὼς σὲ ὅσες νιτράδες ἐθε / λασιν τῆς εὐρεθῇν ἐδῶ μέσαν εἰς τὰ
 σπίτια καὶ ὅσων εἰς τὰ ἄλλα σπίτια / τῶν Σιν / φώνω / νὰ εἶναι ὅλες πού / υἱοὶν
 τῆς τοῦ Φραντζεσκάκην καὶ ἀφήνει τοῦ ἓνα τζαμπελέτον με τὶς κουρτούπιζες με /
 τοῦτον νὰ κάμῃ ἓνα πάπλωμα μεταξωτὸν ἡγίου κάμρυχένο νὰ τὸ δώσῃν τοῦ ἐνγ-
 γονοῦν τῆς τοῦ Για / κουμάκη πού τῷχεν ταμένον τῆς μάνας του καὶ δὲν τῆς τῷδω-
 κε / καὶ τὰ ἐξῆς /. "Ὅθεν ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ / τοῦ νοταρίου εἰ ἔχει παραγγεῖλει
 τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶ εἰ μὴ ἡ παροῦσαν τῆς δια / θήκη θέλει εἶσται ἰσχυρὰ
 βεβαία καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλώντας καὶ ἄξιο / πίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου
 ὑπὸ χειρός τος.

, — Ἐγὼ ὁ πρὲ Σμαραγδῆς Ρουγγέρης κανονικὸς πρεβόστρος μάρτυρας.

/ — Φραντζέσκος Κορονέλλος τεζοριέρος μάρτυρας —

/ — Τζώρτζης Σουμμαρούπας μάρτυρας παρακαλετός —

/ — Γερμανὸς Κορονέλλος μάρτυρας σὲ ἄνωθε —

/ — Ἀντώνης Γάτος μάρτυρας εἰς τ' ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.